

סיפור טיול קא"ו אפריל 2008

עובדתי:

בטיול השתתפו 18 דו"גים. נפגשנו בתחנת דלק דגן- "פונדק אסא" ומשם מזרחה לאזור עמק לטרון. סעדנו ארוחת בוקר ביער הנשיא ואז דרך דרכים נופיות באזור עמק האלה הגענו לרהט. חזרנו לאזור המרכז דרך נופי שפלת יהודה לאחר ארוחת צהריים והרצאה מאלפת על מצב הבדואים, תרבותם והמוסיקה שלהם מפי איברהים אלפיניש, יוזם, בעלים ומפעיל אוהל השלום.

חווייתי:

אז מאיפה להתחיל?

אולי מהנוף שלא מפסיק להפתיע, לרומם ולקלס את המקום הזה: יערות בעמק לטרון, גבעות נמוכות באזור לוזית ובית גוברין מנומרות בצבעי ירוק ובז' כמו מדי מארינס אבל בחינניות מפתה ומזמינה של רקדנית גו-גו. ובשפלת יהודה, שדות בקשת גווני חום וירוק מתפרסים למרחקים כאילו שאנו שועטים במסע לחציית אמריקה ולא בנסיעה של 10 דקות עד כביש החוף.

ואולי מחווית התנועה דרך הנופים הללו? התנועה שגורמת לנופים להפוך ממיצג סטטי לפסל קינטי שמשנה את צבעיו ומרקם פניו כל קילומטר וקילומטר. אני יכול להבין את ציירי העולם האומללים שמנסים וימשיכו לנסות לתאר את השתנות הנוף עם היום – חוויה שמפליאה ומרתקת רבים – ראו ערך צפיה בשקיעה/זריחה. ועכשיו, על האופנוע הסלחן, זוכה האיש הקטן למנות גדושות מהסם הזה.

ומה עם ההתנהגות התנועתית של האופנוע? הדי-אר 650 של סוזוקי, עם הטרטור של מכונת תפירה מתפרקת, מספר ישירות לגוף המונח עליו איפה הוא נמצא במהלך הפניה: "עכשיו אתה עלי מעל המנוע והנה אתה מוטה קצת. אבל רק קצת – למה למהר? מרגיש איך המשקל שלך זו קצת למטה? מרגיש את המבט שלך נטוע בסוף הפניה? מרענן לך את הנוירונים, לא?" וקול המנוע מחרה אחריו בעליית סל"ד גרונית לקראת היציאה מהפניה.

ואולי מהאנשים?: כל הגילאים והמינים שדו"גים אוהבים, מתכנסים ויושבים ומה עושים? אוכלים, חושבים ולפעמים שותקים ומקשיבים לדבר המוזר הזה שעולה כמו אדי אוויר חם מאגוז בקיץ ועוטף את הביחד – הנאה.

אבל מן הראוי להתחיל באיברהים שדאג להעניק לנו כמויות נכבדות של כיף. תחילה האוהל: אוהל קבע לפי המסורת הבדואית, מלא במזרונים וכריות שהרוכבות והרוכבים העייפים פשוט נדבקו אליהם בשמחה. קפה ותה שהוגש לשרועים על ידי אבו-סולימן עם התבלין הסודי: חיוך מאוזן לאוזן. בסוף הארוחה אבו-סולימן הוכיח שהחיוך אמיתי כאשר ניגן מכל הלב על כמה כלי נגינה וגרם לנו לתהות באם לא כדאי להתעכב עוד קצת למרות שלוח הזמנים והמשך הדרך קראו לנו בעקשנות.

ואיברהים, איש נמוך קומה וצנום, עם קול דק, פורס את סיפורו האישי, סיפור המקום וסיפורם של השבטים הבדואים בנגב. בסבלנות, מתייחס לכל שאלה ושאלה ולו הפרובוקטיבית ביותר בנועם, זורם עם השאלות כמו הדו"ג בפיתולים, ובאיזשהו אופן משדר כבוד עצום לתרבות של עמו, בלי לפגוע בתרבות השומע.

כתב: אלחנן שרון

טיול קא"ו אפריל 2008 – תודות

- ביטוח גרר – אופנוגורר, ובפרט לדודו אוריין על הנוכחות הנעימה
- פרסום הטיול: אורן קוסלובסקי
(www.riders.co.il)
- אלי בלאו, יובל קנון, ופורום האופנועים של
YNET
(<http://www.ynet.co.il/home/0,7340,L-2419-14563,00.html>)
- רעיון ראשוני: גרשון גייסט (טיולי פסק זמן, מועדון האופנועים (והקטנועים) הישראלי)
- עזרה ברישום מקדים: יובל קנון
- מאסף: חיים קורן
- חובשת: אורלי דה-רוסו
- מרשלים: אלי שפטלוביץ, סרגיי רודאב, הנס אנגלמן, יעיש חנוך, עופר מריאש,
- הובלה (במשותף): קרין כהן
- הערות מועילות: מייק שרף, חיים קורן, אריאל קליין
- תמיכה לוגיסטית: קרין כהן, רוני פרגר, חיים קורן
- ווסטים – אורן קוסלובסקי, חברת תמיג - יבואנית צמיגי
PIRELLI METZELER
- מועדון האופנועים (והקטנועים) הישראלי - בהשאלה
(<http://www.motorcycle.org.il>)

ואם שכחתי משהו - סליחה

אלחנן שרון